

1 VERKOCHT

INGEPALMD

Bochtige weggetjes begeleiden mij van de Betuwe naar de Achterhoek. Ik zie het landschap knusser worden, de wegen kronkeliger, de bomen talrijker en het groen groener. De tijd lijkt langzamer te gaan en een weldadige rust neemt bezit van mij. Ik kom hier voor het eerst. Naast me zit een man die ergens zweeft tussen vriend, kompaan en co-ouder. Hij rijdt. We gaan een huis bezichtigen, om daar met onze beider gezinnen te gaan wonen. Een toekomst die daagt, maar nog niet is ingedaald. Ik ben ergens tussen blanco en nieuwsgierig.

Als we onze bestemming naderen, zie ik tussen de hoge bomen, die in de lucht kameraadschappelijk elkaars kruinen raken, midden in een groene oase, een groot wit stenen gebouw met een oranje pannendak opdoemen. Niet wat je noemt een standaardhuis. Karakteristiek, dat zeker, maar ook een beetje vreemd, ietwat uit verhouding, eerder bars dan vriendelijk. Het lijkt meer op een school of een tehuis. We parkeren de auto voor het struise, stuurse pand en als ik uit de auto stap voel ik, zodra mijn voeten de bossige grond raken en een sappige groene geur mijn neus binnenstroomt, een siddering door mijn lijf trekken. Van mijn voetzolen tot aan mijn kruin. En in mijn hoofd zingt het:

‘Hier hoor ik. Dit is mijn dorp.’